

نسبت به خویش، درست کار باش

در وبلاگ «در مسیر موفقیت» به نشانی <http://www.blog.toomaj.com> در نقل قولی از «برایان تریسی» آمده است: به زندگی‌تان رویکرد مثبت داشته باشید. دو جهان بینی پایه وجود دارد که هر شخص می‌تواند در خودش ایجاد کند: جهان بینی اول، جهان بینی منفی یا بداندیشانه است که شخص در اطرافش جز ظلم، بی‌عدالتی و شرایط دشوار، چیزی نمی‌بیند در نتیجه با جهان بینی بداندیشانه و منفی خود، فردی ناسازگار و شکاک، عیب‌جو و ملامت‌گر شده و ضمن احساس گناه، این احساس را به دیگران نیز منتقل می‌کند. جهان بینی دیگر، جهان بینی نیک‌اندیشانه یا مثبت است. این جهان بینی، متعلق به شخصی است که اعتقاد دارد جهان و زندگی، زیباست. او قبول دارد که همیشه مشکلات وجود دارند اما در مجموع، انگیزه‌های هستند برای زنده‌بودن و تلاش. شخصی با جهان بینی نیک‌اندیشانه، در هر شرایط و در هر شخصی، به دنبال خوبی‌ها می‌گردد.

شخص با جهان بینی مثبت، به شدت هدف‌گراست. هدف‌ها و برنامه‌های مشخص و مكتوبی دارد که هر روز بر روی آن‌ها کار می‌کند. چنین شخصی با جهان بینی نیک‌اندیشانه، به شدت راه‌حل‌گراست. یعنی هر روز پیوسته برای مشکلاتی که دارد، به دنبال راه‌حل می‌گردد. به جای صحبت از مشکلات به وجود آمده، درباره‌ی راه‌حل‌ها صحبت می‌کند و این که از این به بعد، چه باید کرد. شما در نتیجه‌ی این جهان بینی نیک‌اندیشانه، تبدیل به شخصی مثبت، خوش‌بین، آینده‌گرا، هدف‌گرا و سرزنده می‌شوید؛ چشم‌به‌راه هر صبح بوده و برای هر روز، قدرتان هستید و معمولاً هم به چیزی که انتظار دارید، می‌رسید. طرز فکری دارید که ضامن یک زندگی سالم، سعادتمند و متوازن است و با افرادی احاطه شده که دوست‌شان دارید و آنان هم شما را دوست دارند و به شما احترام می‌گذارند.

آیا اسم خدا در دفتر مشغله‌های زندگی ما هست؟

در وبلاگی به نشانی <http://managersclub.persianblog.ir> آمده است: روزی پدری در اتاق خود به شدت سرگرم کار و مشغول بررسی نامه‌ها و تنظیم قرار ملاقات و... بود به طوری که وقتی دخترش به او نزدیک شد، متوجه نشد. دختر پس از کمی سکوت گفت: «بابا چی کار می‌کنید؟» - دخترم، دارم قرار ملاقات‌ها رو توی دفترم می‌نویسم. دختر پس از چند لحظه سکوت گفت: «بابا آیا اسم من هم در اون دفتر هست؟» ما آدم‌ها آن قدر خودمان را سرگرم زندگی می‌کنیم که خیلی‌ها را فراموش می‌کنیم. این دنیای بزرگ، آن قدر مشغله برای ما می‌تراشد که واقعاً نزدیک‌ترین‌ها را فراموش می‌کنیم. خدا ما را نیافریده تا خودمان را آن قدر سرگرم زندگی کنیم که حتی فرصت نداشته باشیم با او حرف بزنیم. خدا می‌خواهد دست‌کم چند دقیقه از روز را با ما صحبت کند و مطمئناً اگر ما می‌توانستیم صدای خدا را بشنویم، می‌دیدیم که دارد به ما می‌گوید: «آیا اسم من هم توی اون دفتر هست؟»

سبک زندگی، ترجیحات و سلیقه‌ها

در وبلاگ «روابط عمومی» به نشانی <http://prblog.blogfa.com> آمده است: سبک زندگی، عبارت است از نحوه‌ی سامان‌دهی زندگی برای تحقق نیازها و خواسته‌ها با به‌کارگیری مجموعه‌ای از رفتارها که از طریق نحوه‌ی صرف زمان، پول و انتخاب اشیاء مصرفی، انتخاب علایق و ترجیحات (سلیقه) و انتخاب ادراک خاص از اشیاء مصرفی، رفتارهای مصرفی خاص انجام می‌گیرد.

سبک زندگی، به کامل‌ترین وجه در آثار «پیر بوردیو» دنبال شده است. «بوردیو»، برحسب این که انسان‌ها و گروه‌ها چه نوع رفتارهایی در ابعاد مختلف دارند و چگونه و چه قدر زمان، صرف رفتارهای مصرفی می‌کنند، سبک‌های زندگی را مورد مطالعه قرار می‌دهد. او در تحلیل سبک زندگی، به هفت مفهوم زمینه، سرمایه، منش، عمل، نماد، طبقه و قریحه اشاره کرده است. «بوردیو» به سرمایه‌ی فرهنگی اعتقاد دارد و تحصیلات را نمودی از سرمایه‌ی فرهنگی می‌داند. او مضامین سبک زندگی در کالاهای فرهنگی را به ترجیحات و سلیقه‌ها نسبت می‌دهد، این که افراد داشتن چه کالاهایی را بر چه کالاهای دیگر و چه رفتارهایی را بر چه رفتارهای دیگر ترجیح می‌دهند.

گردآوری: حامد کاظمزاده خوبی

اگر مایل هستید وبلاگ شما در این قسمت معرفی شود، با آدرس ایمیل زیر مکاتبه نمایید:

hamed.khoei@gmail.com